

828.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 6 października 1923 r.

w przedmiocie wycofania z obiegu biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej wypuszczonych w 1917 r. (t. zw. not Kriesa).

Na podstawie art. 25 dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem (Dz. P. P. № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Bilety Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, wypuszczone w 1917 r. (t. zw. noty Kriesa), a mianowicie: 1/2, 1, 2, 5, 10, 20, 50, 100 i 1000 marek datowane Warszawa dnia 9 grudnia 1916 r., podpisane przez Zarząd General-Gubernatorstwa Warszawskiego von Kriesa, Ueberschaera i V. Conrada—z dniem 30 listopada 1923 r. tracą moc prawnego środka obiegowego.

§ 2. Od dnia 1 grudnia 1923 r. do dnia 31 maja 1924 r. Centralna Kasa Państwowa, Kasy Skarbowe, oraz Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej będą wymieniać bilety wyszczególnione w § 1, na bilety późniejszych emisji. Po upływie tego terminu ustaje wymiana oraz obowiązek opłacania tych banknotów i bilety wyszczególnione w § 1 tracą wszelką ważność.

§ 3. Koszta pocztowe, związane z przesyłką banknotów do wymiany, ponosi strona.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

829.

Rozporządzenie № I Ministra Skarbu

z dnia 8 października 1923 r.

w celu wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym, zawierające przepisy o poborze zaliczki na poczet podatku majątkowego.

Na zasadzie art. 90 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746) zarządza się co następuje:

Do art. 32.

§ 1.

Osoby obowiązane do opłacania zaliczki.

Do opłacania zaliczki na poczet podatku majątkowego w formie wielokrotności podatków są obowiązani:

na obszarze b. Królestwa Kongresowego:

płatnicy podatku gruntowego i podymnego oraz podatku przemysłowego;

na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i okręgu administracyjnego wileńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, wołkowyskiego, sokólskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego;

płatnicy podatku gruntowego oraz podatku przemysłowego;

na obszarze b. dzielnicy austriackiej:

płatnicy podatku gruntowego i domowo-klasowego oraz podatku przemysłowego;

na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego:

płatnicy państwowych dodatków do podatków: gruntowego i budynkowego oraz podatku przemysłowego;

na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego:

płatnicy państwowych dodatków do podatków: gruntowego i budynkowego oraz podatku obrotowego.

§ 2.

Wysokość zaliczki.

Płatnicy podatków: gruntowego i budynkowego (§ 1 nin. rozp.) płacący rocznie od 150.000 mk. do 600.000 mk. tych podatków, w myśl ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505) w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych winni na poczet zaliczki uiścić jednokrotną pełną kwotę wymienionych wyżej podatków, przypadającą za pierwsze półrocze 1923 r.; płacący od 600.000 mk. do 1.000.000 mk. — dwukrotną, płacący zaś ponad 1.000.000 mk. — trzykrotną kwotę w sposób powyższy obliczoną.

Płatnicy podatku przemysłowego winni uiścić tytułem zaliczki:

dwukrotną pełną kwotę podatku przemysłowego, przypadającego za pierwsze półrocze 1923 r. od przedsiębiorstw przemysłowych pierwszych sześciu kategorii i przedsiębiorstw handlowych pierwszych dwóch kategorii,

jednokrotną pełną kwotę tego podatku za pierwsze półrocze 1923 r. od przedsiębiorstw przemysłowych VII kategorii i przedsiębiorstw handlowych III kategorii oraz od samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Płatnicy podatku obrotowego na górnośląskiej części województwa śląskiego winni uiścić tytułem zaliczki sześciokrotną pełną roczną kwotę tego podatku, przypadającą za rok 1923.

§ 3.

Podstawa obliczenia zaliczki od płatników podatków: gruntowego i budynkowego.

Jako roczne kwoty podatków: gruntowego i budynkowego, których suma jest miarodajną dla określenia obowiązku opłacania oraz wysokości zaliczki, należy rozumieć kwoty podatku gruntowego i budynkowego (§ 1 nin. rozp.), przypadające rocznie od płatników od wszystkich posiadanych w jednym powiecie gruntów i budynków w myśl art. 1 i 4 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505),—o ile chodzi o b. Królestwo Kongresowe, w myśl art. 1 i 5 powołanej ustawy—o ile cho-